

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΑ Α ΛΥΚΕΙΟΥ 3-3-13

A. Και την επόμενη μέρα ο Νικόστρατος, ο γιος του Διειτρέφη, στρατηγός των Αθηναίων, φτάνει από τη Ναύπακτο σε βοήθεια με δώδεκα πλοία και πεντακόσιους Μεσσηνίους οπλίτες· και διαπραγματευόταν μια συμφωνία και τους πείθει ώστε να συμφωνήσουν μεταξύ τους να δικάσουν δέκα άνδρες, τους κύριους υπαίτιους, οι οποίοι δεν έμεναν πλέον εκεί, και οι υπόλοιποι να παραμείνουν (στο νησί), αφού κάνουν συμφωνία μεταξύ τους και με τους Αθηναίους, υπό τον όρο να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους. Και εκείνος λοιπόν, αφού έκανε αυτά, επρόκειτο να αποπλεύσει· οι αρχηγοί όμως των δημοκρατικών τον πείθουν να αφήσει πίσω σ' αυτούς πέντε πλοία από τα δικά του, ώστε να αποθαρρυνθούν να κάνουν κίνημα οι αντίπαλοί τους, και (υπόσχονται) ότι οι ίδιοι θα αποστείλουν μαζί του ισάριθμα πλοία, αφού τα επανδρώσουν με δικά τους πληρώματα.

B 1. Ο Νικόστρατος ακολουθεί συμβιβαστική πολιτική. Ειδικότερα, προσπαθεί να συμβιβάσει τις αντίπαλες παρατάξεις, τους δημοκρατικούς και ολιγαρχικούς Κερκυραίους («ξύμβασίν τε ἔπρασσε...Ξυγχωρῆσαι ἀλλήλοις»). Η προσπάθειά του αυτή φανερώνει τη διαλλακτικότητά, τη σύνεση και τη μετριοπάθειά του. Η πρότασή του για δίκη δέκα μόνο ολιγαρχικών, που θεωρούνταν κύριοι υπαίτιοι του πραξικοπήματος δεν πραγματοποιήθηκε, αφού εκείνοι είχαν προλάβει να φύγουν από το νησί, αλλά αναμφισβήτητα αποδεικνύει τη διπλωματική του ευστροφία («δέκα μὲν ἄνδρας...οὐκέτι ἔμειναν»). Κατά γενικό συμπέρασμα, ο Νικόστρατος είναι ήπιος και φιλειρηνικός. Κατ' επέκταση η πρότασή του να συνάψουν οι Κερκυραίοι συμμαχία με τους Αθηναίους υπό τον όρο να θεωρούν τους ίδιους εχθρούς και φίλους αποσκοπεί συγκεκριμένα στο να ισχυροποιήσει τους δεσμούς Κερκυραίων και Αθηναίων και μ' αυτό τον τρόπο η Αθήνα να διαθέτει έναν δυνατό και αξιόπιστο σύμμαχο στην αντιπαράθεσή της με τους Κορίνθιους και γενικότερα τον πελοποννησιακό συνασπισμό («τοὺς δ' ἄλλους...νομίζειν»).

2. Εισαγωγή σελ.24-25 (Για τους λόγους.....τόπο καταγωγής

τους)

3. 1 δ, 2 γ, 3 ε, 4 α, 5 β

4. ἔμειναν: Αόριστος Οριστικής

Αόριστος

Υποτακτική

μείνωσι(ν)

Ευκτική

μείναιεν

Προστακτική

μεινάντων/μεινάτωσαν

5. παραγίγνεται: Ενεστώτας Οριστικής

Οριστική

Παρατατικός: παρεγίγνετο

Μέλλοντας: παραγενήσεται

Αόριστος: παρεγένετο

Παρακείμενος: παραγεγένηται

Υπερσυντέλικος: παρεγεγένητο

6. νηί, κινήσεσι, όπλίτη, τοῦτο, ό ἐναντίος

7 α. Δευτερεύουσα τελική πρόταση. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο «όπως» κι εκφέρεται με Υποτακτική «ώσιν».Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο απαρέμφατο καταλιπεῖν.

β. Δευτερεύουσα συμπερασματική απαρεμφατική πρόταση. Εισάγεται με το συμπερασματικό σύνδεσμο «ώστε» κι εκφέρεται με απαρέμφατο «νομίζειν» Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο ἔπρασσε καὶ πείθει.

νομίζειν: απαρέμφατο σε θέση ρήματος

τοὺς αὐτούς: αντικείμενο στο απαρέμφατο «νομίζειν»

φίλους-ἐχθρούς: κατηγορούμενα στη λέξη «τοὺς αὐτούς»

8. νομίζειν: νόμισμα, νομισματικός

ἔμειναν: διαμονή, επίμονος

ποιησάμενους: πραγματοποιώ, ποίηση

(ἀπο)πλεύσεσθαι: πλοήγηση, πλεύση

δήμον: δημοκρατικός, αποδημία